

Ride Of The Valkyries - Richard Wagner

Χρωστάμε από τις 22 Μαΐου ένα αφιέρωμα στον **Βίλχελμ Ρίχαρντ Βάγκνερ** (*Wilhelm Richard Wagner*). Γεννήθηκε στις 22 Μαΐου 1813 στη Λειψία της Γερμανίας και πέθανε στις 13 Φεβρουαρίου 1883 στη Βενετία της Ιταλίας. Ήταν πρωτοποριακός Γερμανός ρομαντικός συνθέτης, ποιητής και μουσικολόγος του 19ου αιώνα.

Η ταραχώδης ζωή του τον οδήγησε από τη Λειψία στη Ρίγα, στο Παρίσι, στη Δρέσδη, στη Ζυρίχη, στο Μπίμπριχ (κοντά στον ποταμό Μάιντς), στη Βιέννη, στη Λίμνη Στάρνμπεργκ, στο Μόναχο, στη Λουκέρνη, στο Μπαϊρόιτ, παραλείποντας άλλα μέρη βραχυπρόθεσμης παραμονής του. Οι συχνές αυτές μετακινήσεις του οφείλονταν στη δίωξη του από δανειστές του ή από εξοργισμένες κυβερνήσεις. Συχνά επίσης καταχράστηκε χρήματα από τις συζύγους των φίλων του ως αυτονόητο τίμημα που έπρεπε να καταβάλλουν στη μεγαλοφυΐα του.

Ο Βάγκνερ παντρεύτηκε δύο φορές, την πρώτη με τη Μίνα Πλάνερ, και τη δεύτερη με την κόρη τού Λιστ, Κόζιμα, η οποία εγκατέλειψε για τον Βάγκνερ τον πρώτο της σύζυγο, τον διάσημο πιανίστα Χανς φον Μπύλοφ, ο οποίος ήταν παράλληλα και ένας από τους πλέον αφοσιωμένους οπαδούς του Βάγκνερ.

Ο Βάγκνερ ήταν αντισημίτης και ξενόφοβος και τα χασοτικά φυλλάδιά του ενθουσίασαν κατά τον 20ό αιώνα τον Αδόλφο Χίτλερ, ο οποίος είχε δηλώσει ότι τα έργα του Βάγκνερ είναι τα πλέον κατάλληλα ακούσματα για τα αυτιά των γνήσιων Γερμανών. Παρ' όλα αυτά, οι τελευταίες δέκα από τις δεκατρείς όπερές του κατέχουν εξέχουσα θέση στο διεθνές ρεπερτόριο της Όπερας. Πρόκειται για πραγματικά αριστουργήματα, που άλλαξαν τον ρου της ιστορίας της μουσικής.

Ο Βάγκνερ μεταμόρφωσε την όπερα σε «μουσικό δράμα» (*Musikdrama*): σε ένα ιδανικό μείγμα μουσικής, ποίησης, χορού και οπτικής απόλαυσης. Ο Βάγκνερ διαφωνούσε έντονα με το χαρακτηρισμό των έργων του ως «μουσικών δραμάτων», διότι πίστευε πως ο χαρακτηρισμός αυτός δεν απέδιδε την ουσία του συνθετικού του έργου. Για αυτόν «η μουσική είναι μία τέχνη ομιλούσα και δρώσα, ενώ η μουσική μορφή είναι μια μορφή έκφρασης, μια διατύπωση. Μια διατύπωση, όμως, είναι ολοκληρωμένη όταν είναι σε τέτοιο βαθμό προσφυής ως προς το περιεχόμενο που εκφράζει, ώστε η ίδια να παραμένει απαρατήρητη. Η μουσική μορφή είναι ένα μέσο που αφομοιώνεται στη λειτουργία την οποία εκτελεί χωρίς να αποκτά αυτόνομη ύπαρξη και σημασία.» Σημαντική θέση στην επαναστατική σύλληψη ενός τέτοιου συνδυασμού μουσικής και δραματουργίας κατέχει η συστηματική χρήση αυτού που αποκαλούμε καθοδηγητικό μοτίβο, ή αλλιώς "leit motiv". Η χρήση του καθοδηγητικού μοτίβου (που έφθασε στο απόγειό της στον κύκλο *Το Δαχτυλίδι των Νιμπελούνγκεν*) συνίσταται στην αξιοποίηση ενός μοτίβου ή μουσικού θέματος ως «εκπρόσωπου» για κάθε ήρωα, αντικείμενο ή βασική ιδέα του έργου (ή πολλών έργων στην περίπτωση του *Δαχτυλιδιού*). Το μοτίβο αυτό εμφανίζεται δεκτικό αλλοιώσεων, επεξεργασίας ή και συνδυασμού με άλλα μοτίβα, ανάλογα με τις δραματουργικές ανάγκες του έργου. Ο Βάγκνερ διεύρυνε τους ορίζοντες του αρμονικού συμβάντος της εποχής του και τα τελευταία χρόνια της ζωής του χαρακτηρίζονται από μουσικό πλούτο και περιπλοκότητα, ενώ προετοίμασαν το έδαφος για πολλές από τις μουσικές εξελίξεις του επόμενου αιώνα. Άλλη σημαντική προσφορά του Βάγκνερ ήταν η πρωτοβουλία του (και η καθοριστική συμβολή του στη χρηματοδότηση) για την ανέγερση ενός εκπληκτικού θεάτρου, του Festspielhaus στο Μπαϊρόιτ (Βαυαρία) όπου τα έργα του θα μπορούσαν να παρουσιάζονται σε ιδεώδεις για την εποχή συνθήκες.

Πέθανε το 1883 έχοντας ήδη αναγνωριστεί πανευρωπαϊκά ως μουσική μορφή.

Σαν σήμερα όμως στις 23 Μαΐου του 1923, γεννήθηκε η συγγραφέας και ηθοποιός **Ζωρζ Σαρή**. Γεωργία Σαρηβαξεβάνη, όπως ήταν το πραγματικό της όνομα.

Μεγαλωμένη στην Αθήνα από μητέρα Γαλλίδα της Σενεγάλης και πατέρα Έλληνα, η Ζωρζ Σαρή τα χρόνια της Κατοχής, και αφού τελείωσε το σχολείο, άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα υποκριτικής στη Δραματική Σχολή του Δημήτρη Ροντήρη. Παράλληλα, συμμετείχε στην Αντίσταση και στην ΕΠΟΝ.

Το 1947, αναγκάστηκε να φύγει εξόριστη για το Παρίσι λόγω του Εμφυλίου πολέμου. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στη γαλλική πρωτεύουσα συνάντησε και τον χειρουργό Μαρσέλ Καρακώστα, με τον οποίο παντρεύτηκε και έκαναν δύο παιδιά. Εκτός από την καριέρα της στο θέατρο εργάστηκε ως ηθοποιός στον κινηματογράφο. Από τις ταινίες που συμμετείχε ξεχωρίζουν οι εξής: "Ο άνθρωπος του τρένου" (1958), "Εγκλημα στα παρασκήνια" (1960), "Το μπλοκο" (1965), "Happy day" (1977). Παράλληλα πρωταγωνίστησε και σε τηλεοπτικές σειρές της ΕΡΤ: "Απόμαχοι" (1982), "Φανή" (1989), κ.ά.

Εκτός από την ενασχόλησή της με την υποκριτική η Ζωρζ Σαρή ασχολήθηκε και με την συγγραφή παιδικών και εφηβικών βιβλίων. Από τα έργα της ξεχωρίζουν το βιβλίο "Ε.Π." (Ενωμένες Πάντα) το οποίο βασίζεται στις αναμνήσεις από τα παιδικά της χρόνια. Σε αυτό περιγράφει τα σχολικά της χρόνια και τη φιλία της με την επίσης συγγραφέα Άλκη Ζέη. Ακόμη, από τα βιβλία της ξεχωρίζουν τα εξής: "Το ψέμα" (1970), "Όταν ο ήλιος..." (1969), "Τα γενέθλια" (1977) και "Ο θησαυρός της Βαγιάς" (1969) το οποίο μεταφέρθηκε και στην τηλεόραση από την ΕΡΤ το 1984.

Μαζί με την Άλκη Ζέη καθιέρωσε ένα νέο στυλ στο νεανικό μυθιστόρημα, τόσο από την άποψη του ζωντανού, αυτοβιογραφικού ύφους, όσο και της εισαγωγής του πολιτικού, κοινωνικού και ιστορικού στοιχείου στο είδος, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα η πολιτική σκέψη να μην αποτελεί πια προνόμιο μόνο των ενηλίκων. Με τα βιβλία της οδήγησε στην απομάκρυνση της ελληνικής παιδικής λογοτεχνίας από τα πρότυπα του 19ου αιώνα, στα οποία κυριαρχούσε το προστατευτικό ύφος, ο ηθικοπλαστικός διδακτισμός και η προβολή ενός ιδεατού κόσμου. Η Ζωρζ Σαρή αντιμετώπισε το παιδί ως αυτόνομο άτομο με δική του προσωπικότητα και προέβαλε ήρωες ρεαλιστικούς.

Το 1994 βραβεύτηκε με το Βραβείο Παιδικού Λογοτεχνικού Βιβλίου για το μυθιστόρημα *Νινέτ*. Το 1995 και το 1999 βραβεύτηκε από τον Κύκλο Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου. Το 1988 προτάθηκε για το διεθνές βραβείο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Ως ηθοποιός τιμήθηκε το 1960 με το βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης για την ταινία του Ντίνου Κατσουρίδη *Έγκλημα στα Παρασκήνια*.

Το σημερινό εξώφυλλο αποτελεί δικιά μας έμπνευση, αφού τα ήδη υπάρχοντα που έχουν κυκλοφορήσει δεν είναι κάτι ιδιαίτερο. Έτσι διαλέξαμε μια πολύ όμορφη εικόνα εποχής, με έντονα χρώματα και πρωταγωνιστές ένα ζευγάρι, για να δώσει το εξώφυλλο μια εικόνα στο έργο του Ρίχαρντ Βάγκνερ, «Τριστάνος και Ιζόλδη», που βασίστηκε στο δραματικό ποίημα του (1813-1883) Τριστάνος και Ιζόλδη που αποτέλεσε το κείμενο για τη σύνθεση (1857-1859) του ομότιτλου μουσικού δράματος (παγκόσμια πρώτη προβολή στις 10 Ιουνίου 1864, στο Εθνικό Θέατρο της Βαυαρίας στο Μόναχο). Η υπόθεση του δράματος πολυγραφόμενη, αλλά πολύ σημαντική στη ζωή: ο απρόβλεπτος έρωτας μεταξύ δύο νέων. Η ιρλανδή πριγκήπισσα Ιζόλδη ταξιδεύοντας προς την Κορνούαλη επιθυμεί να εκδικηθεί τον επιφανή ιππότη Τριστάνο για τον θάνατο σε μονομαχία του αρραβωνιαστικού της, αλλά τελικά τον ερωτεύεται παράφορα. Οι εξελίξεις στη συνέχεια είναι πολύ έντονες και δραματικές. Το βασικό που τονίζεται μέσα από το έργο, είναι ότι ο έρωτας αναγνωρίζεται ως υπέρτατο αγαθό που υπερβαίνει όλες τις κοινωνικές δεσμεύσεις και συμβάσεις, ως μια ανώτερη ένωση του ατόμου με το σύμπαν!

Ride Of The Valkyries - Richard Wagner

Published on 2nd Junior High School of Evosmos Thessaloniki
(<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7>)

[1]

By Despina

[2]

Source URL:<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=en/node/1848>

Links

[1] <https://drive.google.com/file/d/1psaXVsriRdOYIBDFPCNvf0Pyx79RpL1S/view?usp=sharing> [2]
https://drive.google.com/file/d/1ZCcLhUXmF_Qy4GYmrwxV1qtq64ki8XyP/view?usp=sharing